

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **P. P.**, narozený X
bytem X

zastoupený obecným zmocněncem Ing. M. K.
sídlem Jetřichovická 199, 257 91 Sedlec - Prčice

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2022, č. j. MPSV-2022/49380-912,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2022, č. j. MPSV-2022/49380-912, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce, který jakožto právní nástupce V. P., narozené dne X, která zemřela dne X (dále jako „žadatelka“ nebo „matka žalobce“), vstoupil do řízení o žalobě podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dodané do datové schránky soudu dne 7. 4. 2022, proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „správní řád“) rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Příbrami (dále jen „úřad práce“) ze dne 31. 8. 2021, č. j. 6756/2021/SED (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), tak, že „*příspěvek na péči se přiznává ve výši 12 800,- Kč*

měsíčně od dubna 2021 v souladu s § 4 odst. 1, § 8, § 9, § 11, § 13 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.“

2. Žalobce předně namítá, že žalovaný nesprávně posoudil schopnosti žadatelky zvládat základní životní potřeby (dále jako „ZŽP“), a to konkrétně mobilitu, komunikaci a osobní aktivity. Žalobce je přesvědčen o tom, že žadatelka nezvládala ZŽP mobilitu, neboť nezvládala chůzi po schodech, resp. ji nezvládala v požadovaném standardu (více než čtyři schody zvládala pohybem „po čtyřech“), dále žalobkyně neušla alespoň 200 metrů bez pomoci a nezvládala používat ani dopravní prostředky (nezvládala si vybrat dopravní spoj, dojít k němu na náměstí a nastoupit do správného autobusu a koupit si jízdenku, a následně vystoupit nebo přestoupit). V souvislosti s komunikací žalobce namítal, že žadatelka nezvládala komunikaci srozumitelnou řečí a psanou zprávou (nedokázala v přijatelném standardu komunikovat ani se svou dcerou a synem, s cizími osobami měla zakázáno komunikovat, písemný projev žadatelky byl v posledních letech nulový, nebyla schopna napsat ani několik slov rodině například ve vánoční nebo velikonoční pohlednici, bylo nemyslitelné, že by mohla komunikovat s úřady, v případě, že byla nucena se podepsat, tak podpis „malovala“ několik desítek vteřin; nerozuměla ani základním obrazovým nebo zvukovým signálům – například v obchodech nebo na nádražích; každou první středu v měsíci, když se rozezněly sirény, tak se ptala, co se děje; nebyla schopna používat běžné komunikační prostředky, neuměla ovládat mobilní telefon, nezvládala by si přivolat pomoc, u pevné linky dokázala pasivně zvednout sluchátko, ale již nedokázala správně zavěsit. Osobní aktivity nezvládala podle žalobce proto, že nebyla schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, nebyla schopna vykonávat aktivity obvyklé věku, volnočasové aktivity, žalobkyně neměla vzhledem ke svému dlouhodobému zdravotnímu stavu zájem o žádné aktivity. Žadatelka nebyla dlouhodobě schopna vyřizovat si žádné své záležitosti.
3. Žalobce poukazoval na to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal rozpory ve skutkových zjištěních uvedených v záznamu o sociálním šetření ze dne 9. 2. 2022 a v posudku posudkové komise ze dne 7. 3. 2022, a to v bodech týkajících se ZŽP mobilita, komunikace a osobní aktivity. V souvislosti s mobilitou zdůraznil, že v záznamu o sociálním šetření ze dne 9. 2. 2022 je mj. uvedeno, že posuzovaná po celou dobu šetření seděla na židli v kuchyni, používá vycházkovou hůl, dům neopouští, přesto je v napadeném rozhodnutí uvedeno, že se posuzovaná pohybovala samostatně, i když drobnými krůčky. Ohledně komunikace je v napadeném rozhodnutí uvedeno, že je posuzovaná schopna použít pevnou telefonní linku, oproti tomu v záznamu o sociálním šetření je uvedeno, že má posuzovaná v kuchyni pevnou telefonní linku, hovor dokáže přijmout, ale telefon již potom nedokáže zavěsit. U osobních aktivit je v napadeném rozhodnutí konstatováno, že i přes redukované schopnosti ze sociálního šetření vyplývá snaha o sociální aktivity, posuzovaná je v kontaktu především s rodinou a lékařskými nálezy není potvrzena ztráta rozumových schopností, projevy těžké demence, které by sociální kontakt vylučovaly, oproti tomu v záznamu ze sociálního šetření je uvedeno toliko to, že posuzovaná sleduje televizi, pohádky, vztahy mimo rodinu nemá.
4. Výše uvedené rozpory nemají srozumitelné zdůvodnění a činí posouzení celkového stavu zvládání ZŽP matky žalobce neobjektivním. Žalobce současně žalovanému vytýkal, že se přezkoumatelným způsobem nevypořádal s tvrzeními obsaženými ve vyjádřeních k podkladům před vydáním napadeného rozhodnutí (vyjádření ze dne 10. 11. 2022, doplnění vyjádření ze dne 2. 3. 2022 a vyjádření ze dne 14. 3. 2022). Žalovaný ani

neprovedl opakované sociální šetření, ačkoli se ho žadatelka domáhala. Podle žalobce není zároveň podstatné, že není konkrétní příčina nepříznivého zdravotního stavu přesně pojmenována ve zdravotní dokumentaci, k tomu odkázal na ustanovení § 2a prováděcí vyhlášky. Nakonec žalobce poukázal na to, že posudek posudkové komise nemá charakter závazného stanoviska a žalovaný musí takový posudek podrobit důkladnému hodnocení. Postavila-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, je povinností správních orgánů, aby žádaly doplnění posudku.

5. Žalovaný ve svém vyjádření podrobně zrekapituloval průběh správního řízení a doplnil, že zdravotní stav matky žalobce byl objektivně posouzen a že pro nezvládání dalších ZZP nebyl shledán medicínsky objektivní důvod. Konkrétně popsal, z čeho usuzuje, že matka žalobce jednotlivé sporné ZZP zvládá. Ohledně mobility byla matka žalobce podle lékařských zpráv samostatně pohyblivá a schopná drobných krůčků s oporou hole. Zadýchávala se jen do kopce. Z posudku posudkové komise žalovaného vyplynulo, že lékařské nálezy nesvědčí o úplné či těžké poruše funkčních schopností. K ZZP komunikace žalovaný uvedl, že žadatelka mluvila srozumitelně, rozuměla hlasité řeči, zvládala podpis a byla schopna přijmout telefonní hovor. Poukázal na nutnost porovnání s obvyklým stavem schopností u osob stejného věku. K namítanému nezvládání osobních aktivit opětovně poukázal na snahu matky žalobce o sociální aktivity a poukázal na její kontakt s rodinou. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 12. 4. 2021 podala matka žalobce úřadu práce žádost o příspěvek na péči. Sociální šetření bylo provedeno z epidemiologických důvodů dne 29. 4. 2021 pouze s pečující osobou (žalobcem), a to vyplněním dotazníku, přičemž v jeho ručně psaném záznamu je u ZZP mobilita mj. uvedeno, že žalobkyně nezvládá schody, nezvládá pohybovat se v běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, nezvládá nastupovat a vystupovat do/z dopravních prostředků a používat je. Podrobněji je k užívání dopravních prostředků uvedeno to, že posuzovaná nikam necestuje, cvičně byla minulý měsíc v doprovodu nakupovat 200 metrů na náměstí a cesta trvala skoro 2 hodiny, po únavě dlouho spala. Doprovod musely dělat dvě osoby. Pohyb se týden od týdne horší, pro posuzovanou byl zamluvený vozík a chodítko. V části komunikace bylo vyplněno, že se posuzovaná nevyjadřuje bez problémů, vymýšlí si, občas mluví z cesty, ale jsou chvíle, kdy se vyjadřuje normálně. Dále bylo zaškrtnuto, že nerozumí všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům s doplněním, že asi ano, zvonek slyší, ale má zákaz sama otevírat. Mobilní telefon nepoužívá, přičemž ani před třemi lety nepochopila funkce telefonu. Počítač/notebook/tablet nepoužívala. U osobních aktivit bylo uvedeno, že televizi nevnímá, „asi myslí na něco jiného“, ani časopisy nelistuje, vaří syn, uklízí syn i pere prádlo. Loni v létě vydržela i pár hodin sedět na sluníčku na zahradě. Sociální kontakt měla jen se synem, se kterým žila ve společné domácnosti, dcera přijížděla jednou za měsíc přibližně na tři dny. S jinými rodinnými příslušníky se již skoro nevidala. Osobní záležitosti si vyřizovat sama nezvládala, a to ani s pomocí. Se sousedy nebo přáteli není v kontaktu, prakticky nevyjde z domu, u lékaře byla naposledy před šesti měsíci. Nikam nechodí.
7. Podle posudku posudkové lékařky ČSSZ ze dne 28. 6. 2021, č. j. LPS/2021/1066-PB_CSSZ, je rozhodující příčinou pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pohybové postižení gonatrosou. Posudková lékařka učinila závěr, že nejde o osobu, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“) považuje za závislou na pomoci jiné osoby. Žadatelka

nezvládla samostatně v přijatelném standardu ani s běžnými facilitátory pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ZŽP péče o zdraví a péči o domácnost. Posudková lékařka vycházela ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. B. a ze sociálního šetření ze dne 29. 4. 2021.

8. Prvostupňovým rozhodnutím, které vychází z citovaného posudku, nepřiznal úřad práce matce žalobce příspěvek na péči.
9. Žadatelka podala dne 16. 9. 2021 odvolání, ve kterém poukázala na to, že ji žádný pracovník úřadu práce osobně nenavštívil, přičemž žadatelka byla naposledy u praktického lékaře dne 11. 5. 2022 a předtím před půl rokem až rokem. V odvolání žadatelka vyjmenovala celkem osm ZŽP, které dle svého tvrzení nezvládá (mj. i mobilitu, komunikaci a osobní aktivity).
10. Posudková komise žalovaného v posudku ze dne 13. 12. 2021, ve kterém vycházela z totožných podkladů rozhodnutí jako úřad práce, shodně s posudkovou lékařkou ČSSZ dospěla k závěru, že se žadatelka nepovažuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby podle § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách. Žadatelka nebyla schopna zvládat ZŽP péči o zdraví a péči o domácnost. Posudková komise žalovaného konstatovala, že příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopností zvládat další ZŽP nad rámec schopností vysokého organického věku nebyla prokázána.
11. Ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 6. 1. 2022 žadatelka opět poukázala na skutečnost, že nebylo provedeno sociální šetření, což považovala za zásadní vadu řízení. Dále poukazovala na to, že je nemyslitelné, aby ve věku 91 let byla zcela samostatná, naopak, syn byl okolnostmi donucen ke každodenní péči o žadatelku. V doplnění vyjádření ze dne 10. 1. 2022 žadatelka podrobně rozporovala nezvládání konkrétních ZŽP, přičemž ve vztahu k mobilitě, komunikaci a osobním aktivitám uváděla totožné argumenty, jako v žalobě tak, jak jsou rekapitulovány výše v rozsudku.
12. Žalovaný provedl dne 9. 2. 2022 opakované sociální šetření v místě bydliště žadatelky, a to za účasti jak žadatelky, tak žalobce. Pracovníci žalovaného do záznamu ze sociálního šetření ze dne 9. 2. 2022, č. j. MPSV-2022/24463-912, uvedli k ZŽP mobilita toliko, že žadatelka po celou dobu sociálního šetření seděla na židli v kuchyni, užívá vycházkovou hůl, a dům, ze kterého vedou čtyři strmé schody, neopouští. K ZŽP komunikace uvedli, že žadatelka mluvila srozumitelně, muselo se na ni mluvit hlasitou řečí, na otázky někdy neznala odpověď, doplňoval ji syn. V kuchyni má pevnou linku, dokáže přijmout hovor, ale telefon následně nedokáže zavěsit. Podepíše se. K osobním aktivitám uvedli, že sleduje televizi, pohádky. Vztahy mimo rodinu nemá.
13. V doplňkovém posudku posudkové komise žalovaného ze dne 7. 3. 2022, ev.č. SZ/2022/87-PH-10, ve kterém komise nad rámec dříve uvedených podkladů zohlednila i záznam ze sociálního šetření ze dne 9. 2. 2022, č. j. MPSV-2022/24463-912, a vyjádření žadatelky ze dne 10. 1. 2022, uvedla, že je žadatelka osobou, která se podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost), která nezvládá celkem sedm ZŽP, a to orientaci, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby, péči o zdraví a péči o domácnost. Při posuzování mobility uvedla, že za potřebu pomoci nelze považovat doprovod z důvodu zvýšené bezpečnosti pro riziko pádu nebo zvýšených obav z pádu, přičemž dále uvedla, že se žadatelka pohybovala samostatně, i když drobnými

krůčky a využívala vycházkovou hůl. Podle komise nejde o těžké postižení končetin či páteře. Ohledně komunikace poukázala na to, že žadatelka mluvila srozumitelně, rozuměla hlasité řeči, byla schopna použít pevnou telefonní linku a také podpis zvládala. Ke zvládání osobních potřeb posudková komise uvedla, že i přes redukované schopnosti ze sociálního šetření vyplývá snaha matky žalobce o sociální aktivity, je v kontaktu především s rodinou. Lékařskými nálezy není potvrzena ztráta rozumových schopností, projevy těžké demence, které by sociální kontakt vylučovaly. V posudku též posudková komise uvedla, že posuzovaná nepochybně trpí významnou poruchou paměti, tato porucha již ovlivňuje každodenní činnosti, jsou zde obtíže při orientaci v čase, má problémy při rozpoznávání osob, není schopna zkontrolovat správnost zvládnutí úkonů základní sebeobsluhy, tj. při stravování dodržovat diabetickou dietu, konzumovat stravu v pravidelném režimu, zvládnout výběr oblečení, včetně obouvání a navlékání kompresivní punčochy, i když samotné oblékání a svlékání možné je. Je problém s dodržováním hygieny, včetně výměny inkontinenčních pomůcek, udržování osobních věcí.

14. Žadatelka se dne 14. 3. 2022 podrobně vyjádřila k podkladům rozhodnutí, přičemž rozporovala závěry ohledně zvládání ZŽP mobilita, komunikace a osobní potřeby. K první zmíněné potřebě (**mobilita**) uvedla, že není schopna zvládat chůzi po schodech mezi patry, s obtížemi a nejvyšší opatrností zvládne zdolat čtyři shody k sociálnímu zařízení. Devět schodů do suterénu domu zvládne pouze „po čtyřech“. Pět vyšších schodů z domu na ulici již téměř dva roky nezvládne překonat. Chůzi přesahující 200 metrů překonávala v průběhu uplynulých dvou let z důvodu návštěvy lékaře či volební místnosti pomocí automobilu, který byl pro tento účel vypůjčen. Dopravní prostředky žadatelka používat nezvládne, ani zvolit patřičný dopravní prostředek, dojít k němu na náměstí, zakoupit jízdenku, nastoupit do něj a případně ještě přestoupit. K druhé ZŽP (**komunikace**) žadatelka uvedla, že nedokáže v přijatelném standardu komunikovat ani se svými potomky. Při náhodné situaci, kdy se potká s třetí osobou (např. s poštovní doručovatelkou), komunikuje na úrovni nedospělého dítěte. Komunikace v takových případech postrádá jasnou formulaci a cíl myšlenky. Žadatelka málokdy odpoví celým souvětím. Písemně se v posledních letech neprojevovala, není schopna napsat tři, čtyři slova ani rodině a známým do přání na předtištěnou pohlednici. Podpis „maluje“ několik desítek vteřin. Dále rozporovala, že by zvládala porozumět všeobecně používaným základním obrazovým nebo zvukovým signálům (např. symbolům v prodejnách či na nádražích). Žadatelka nerozumí ani piktogramům u televizních pořadů, každou první středu v měsíci je překvapena pravidelnou zkouškou sirén. Běžné komunikační prostředky nepoužívá, a to ani na úrovni „SOS tlačítka“ na mobilním telefonu. Žadatelka namítala, že nezvládá ani poslední výše uvedenou ZŽP (**osobní potřeby**). Kontakty a vztahy s jinými osobami navázat nedokáže. Stanovení a dodržování denního programu žadatelky zajišťuje žalobce případně dcera žadatelky. Žadatelka nemá zájem o žádné aktivity, i při výpadku proudu pokračovala ve „sledování“ vypnuté televize. Při vyřizování vlastních záležitostí se žadatelka zvládne toliko podepsat.
15. Napadeným rozhodnutím žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že žadatelce přiznal příspěvek na péči ve výši 12 800 Kč měsíčně od dubna 2021 v souladu s § 4 odst. 1, § 8, § 9, § 11, § 13 zákona o sociálních službách. V odůvodnění žalovaný shrnul průběh správního řízení a ocitoval závěry doplňujícího posudku. V závěru konstatoval, že písemné vyjádření matky žalobce ze dne 14. 3. 2022 nedokládá nové lékařské zprávy a nové skutečnosti, které by dokumentovaly změnu zdravotního stavu, přičemž nesouhlas není důvodem ke změně již přijatého posudku.

16. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Soud přitom v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který existoval v době vydání napadeného rozhodnutí, přičemž dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky v § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Soud nenařizoval jednání ani za účele provádění důkazů, které navrhoval žalobce, neboť listiny, na které odkazoval, jsou součástí správního spisu a správním spisem se dokazování neprovádí, soud ze správního spis bez dalšího vychází.
17. Předmětem sporu mezi žalobcem a žalovaným je, zda žalovaný přezkoumatelným způsobem posoudil, jestli žadatelka zvládala ZŽP mobilitu, komunikaci a osobní aktivity.
18. Podle § 7 odst. 2 zákona o sociálních službách má nárok na příspěvek na péči osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání ZŽP v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 [...].
19. Podle § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
  - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat **sedm nebo osm ZŽP**,
  - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat **devět nebo deset ZŽP**,a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
20. Podle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách se při posuzování stupně závislosti na pomoci jiné osoby hodnotí schopnost zvládat těchto deset ZŽP: „mobilita“, „orientace“, „komunikace“, „stravování“, „oblékání a obouvání“, „tělesná hygiena“, „výkon fyziologické potřeby“, „péče o zdraví“, „osobní aktivity“ a „péče o domácnost“.
21. Podle § 9 odst. 4 zákona o sociálních službách se při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat ZŽP; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
22. Podle § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách musí pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat ZŽP v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
23. Podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prováděcí vyhláška“) se schopnost osoby zvládat ZŽP pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé ZŽP vymezeny v příloze č. 1 této vyhlášky.
24. Podle § 1 odst. 4 prováděcí vyhlášky se za neschopnost zvládání ZŽP považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i

přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládnání ZŽP se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění ZŽP v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládnání ZŽP v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.

25. Podle § 2 odst. 1 prováděcí vyhlášky se při hodnocení schopnosti osoby zvládat ZŽP posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládnání ZŽP a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí ZŽP. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.
26. Podle § 2a prováděcí vyhlášky platí, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat ZŽP vymezena v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky, není schopna tuto konkrétní ZŽP zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
27. Podle přílohy č. 1 prováděcí vyhlášky jsou ZŽP „mobilita“, „komunikace“ a „osobní aktivity“ vymezeny následujícím způsobem:

a) **Mobilita:** Za schopnost zvládat tuto ZŽP se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat a měnit polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, otevírat a zavírat dveře, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.

c) **Komunikace:** Za schopnost zvládat tuto ZŽP se považuje stav, kdy osoba je schopna vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a porozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

i) **Osobní aktivity:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, plánovat a uspořádat osobní aktivity, styku se společenským prostředím, stanovit si a dodržovat denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

28. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 4. 2017, čj. 5 Ads 80/2016-22, shrnul judikaturu vztahující se k problematice posuzování zdravotního stavu při rozhodování o příspěvku na péči a uvedl zde, že pro posouzení zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči je třeba odborných lékařských znalostí, kterými disponují speciální posudkové komise. V řízeních, v rámci nichž je rozhodováno o příspěvku na péči, se musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Stěžejním důkazem v tomto řízení je lékařský posudek posudkové komise žalovaného, a proto je na něho kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 23. 9. 2009, čj. 4 Ads 57/2009-53). Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3 Ads 129/2014-24). V řízeních o žalobách proti rozhodnutím, jež jsou založeny na zmíněných posudcích, správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013-34). Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (viz § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 Ads 156/2014-28). V souladu s § 2a prováděcí vyhlášky posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37). Nezvzládnutí byť jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvládnutí dané životní potřeby (§ 2a prováděcí vyhlášky). Jestliže na základě podkladů lékařského posudku lze konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládána, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32). Vyplývají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, posudková komise musí tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37). Postaví-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25). Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25).

29. Napadenému rozhodnutí musí soud předně vytknout, že doslovně přebírá odůvodnění vyslovené v posudku posudkové komise a v doplňujícím posudku, aniž by se vypořádalo s rozpory, na které žadatelka poukazovala, a které spatřovala v hodnocení zvládání výše uvedených tří ZŽP. Pokud jde o vlastní posouzení zvládání ZŽP, soud si je samozřejmě vědom toho, že žalovaný správní orgán (a ostatně ani soud samotný) není nadán odbornými medicínskými znalostmi, a nemůže si tudíž sám vytvořit odborný úsudek o schopnosti či neschopnosti posuzovaných osob zvládat ZŽP, přičemž takové posouzení může učinit toliko a výhradně posudkový orgán (viz např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 9. 2015, č. j. 20 Ad 87/2014-28). Za této situace bylo ale jeho povinností přinejmenším ověřit, zda přílehavou, přesvědčivou a úplnou odpověď na vznášené námitky obsahuje (alespoň) doplňující posudek, s jehož důvody se žalovaný ztotožnil, a pokud nikoliv, trvat na vysvětlení konkrétních sporných otázek, popř. bylo-li mu jejich řešení na základě doplňujícího posudku zřejmé, doplnit tuto chybějící výslovnou reakci na argumentaci žadatelky sám. Žalovaný však k námitkám matky žalobce toliko uvedl, že

samotný nesouhlas by nebyl důvodem ke změně již přijatého posudku, přičemž takové vypořádání nepovažuje soud za dostatečné, neboť nepředstavuje konkrétní argumenty, kterými by vyvracelo námitky žadatelky. Z podaných námitek je zřejmé, že žadatelka přdestřela nikoli prostý nesouhlas s vyhodnocením zvládání ZŽP mobilita, komunikace a osobní potřeby, ale přdestřela i konkrétní dílčí aktivity, které nezvládá, žalovaný pak neuvedl, na základě jakých podkladů a důvodů má za to, že žadatelka uvedené aktivity zvládá.

30. Soud tedy dává žalobci za pravdu v tom, že napadené rozhodnutí, resp. posudek posudkové komise ve znění jeho doplnění se nijak nevypořádal s rozpory, na které žadatelka důvodně poukazovala. Přitom platí, že jestliže v řízení o příspěvku na péči vznikne pochybnost o tom, zda je posuzovaný schopen zvládat určité dílčí aktivity ZŽP, je povinností lékařské posudkové služby tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 Ads 167/2015-27).
31. V souvislosti s vyhodnocením zvládání ZŽP mobilita soud uvádí, že v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky jsou uvedeny úkony, které musí konkrétní osoba zvládat, aby bylo možné konstatovat, že ZŽP mobilitu zvládá. Mezi těmito úkony je uveden i pohyb chůzí krok za krokem v běžném dosahu alespoň 200 m, dále je zde uvedena chůze po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru a dolů a nastupování a vystupování z dopravních prostředků včetně bariérových. A ačkoli se již v záznamu ze sociálního šetření (provedeného formou vyplnění dotazníku) ze dne 29. 4. 2021 uvádělo, že žadatelka nezvládá chůzi po schodech, chůzi v běžném terénu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, a též nezvládá nastupovat a vystupovat do/z dopravních prostředků, tak žalovaný nijak nevysvětlil, proč přesto považuje ZŽP mobilitu žadatelkou za zvládnutou. Z výsledků sociálního šetření ze dne 29. 4. 2021 vyplývá, že žadatelka nezvládá některé dílčí aktivity, které je nezbytné zvládat k tomu, aby bylo možné ZŽP mobilitu vyhodnotit jako zvládnutou. Tvzení žadatelky tak byla podpořena i konkrétními výsledky sociálního šetření, přesto žalovaný neuvedl nic, čím by skutková zjištění sociální pracovnice ze dne 29. 4. 2021 vyvrátil, anebo co by svědčilo o tom, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl skutkový stav jiný, než ten, který sociální pracovnice zjistila k 29. 4. 2021. Zároveň ani ze sociálního šetření ze dne 9. 2. 2022 nevyplyvá, že by se stav žadatelky jakkoli zlepšil, nebo že by bylo možné usuzovat, že některé dříve nezvládané dílčí úkony ZŽP mobilita zvládá. Naopak je v záznamu ze sociálního šetření uvedeno pouze to, že žadatelka seděla po celou dobu na židli v kuchyni, používá vycházkovou hůl a dům neopouští, z domu vedou na ulici čtyři strmé schody. Z uvedeného přitom není ani zřejmé, zda dům neopouští proto, že vedou na ulici čtyři strmé schody, které už žadatelka nezvládne sejít/vyjít, případně, zda je to z důvodu, že žadatelka již není schopna bez doprovodu ujít ani 200 m. V tomto záznamu ze sociálního šetření ze dne 9. 2. 2022 také není uvedeno nic k tomu, zda žadatelka zvládá cestu dopravními prostředky. Žalovaný přitom toliko konstatoval závěry z doplňkového posudku, aniž by vysvětlil, proč se přiklonil k závěru, že byla žadatelka schopna zvládat ZŽP mobilitu. Byť je z doplňkového posudku zřejmé, že se posudková komise přiklonila k informacím uváděným praktickým lékařem žadatelky, resp. poukázala na to, že z lékařských zpráv nevyplyvá, že by uvedené aktivity nezvládala, tak nevypořádala vzájemný rozpor tohoto lékařského posouzení a zjištění při sociálních šetřeních. Zároveň bylo s ohledem na věk žadatelky zřejmé, že případný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není přechodného charakteru (i žalovaný poukázal na četnou polymorbiditu a vysoký organický věk žadatelky). Žalovaný tak pochybil, když se

nevypořádal s protichůdnými závěry o zvládnání dílčích aktivit ZŽP mobilita a nevysvětlil, proč považuje ZŽP mobilitu za zvládnutou.

32. Za nedostatečně odůvodněné považuje soud i závěry žalovaného ohledně zvládnání ZŽP komunikace. Ačkoli se již v dotazníku vyplněném při sociálním šetření dne 29. 4. 2021 uvádělo, že se žadatelka nevyjadřuje bez problémů, vymýšlí si, občas mluví z cesty, bytí jsou chvíle, kdy se vyjadřuje normálně, a dále ze sociálního šetření ze dne 9. 2. 2022 vyplývá, že nezvládá používat telefon (mobilní telefon vůbec, pevnou linku toliko zvedne, ale již ji ani nezavěsí), z čehož nelze dovozovat, že by byla žadatelka schopna se srozumitelně vyjadřovat, chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, případně používat běžné komunikační prostředky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze zopakoval některé závěry sociálních šetření, aniž by je zhodnotil. Uvedl, že žadatelka mluvila v rámci posuzování srozumitelně, rozuměla hlasité řeči a zvládala podpis a použití telefonní linky. Z uvedeného výčtu přitom nevyplyvá, zda se byla žadatelka schopna dorozumět, tj. zda byla žadatelka schopna chápat význam sdělovaného obsahu, případně sdělit své potřeby. Žalovaný se nijak nevypořádal s tvrzením, že si žadatelka vymýšlí a občas mluví z cesty, tedy jestli komunikace s jinými osobami plní svůj základní účel: dorozumět se nejen přenesením slov, ale zejména sdělením a pochopením jejich obsahu. Žalovaný také nevysvětlil, proč považuje použití telefonní linky za zvládnutou aktivitu, když ze sociálního šetření ze dne 9. 2. 2022 vyplývá, že žadatelka byla schopna hovor toliko přijmout, avšak následně již nebyla schopna telefon zavěsit, což by následně komukoli znemožňovalo, aby se žadatelce dovolal. Soud zároveň nepřehlédl, že v sociálním šetření ze dne 29. 4. 2021 je uvedeno, že žadatelka ani před třemi lety nechápala význam užití mobilního telefonu. V tomto ohledu lze mít za to, že mobilní telefon neužívala nikoli s ohledem na svůj zdravotní stav, ale spíše s ohledem na to, že se ve svém životě ani v době příznivějšího zdravotního stavu, nenaučila (nebo neměla potřebu) toto zařízení ovládat. Ohledně užívání pevné linky ovšem žádné informace o tom, že by ani v minulosti nebyla schopna pevnou linku použít, zaznamenány nejsou. Doplnkový posudek, resp. napadené rozhodnutí tak ani v souvislosti se zvládnáním ZŽP komunikace nevypořádává dostatečným a přesvědčivým způsobem veškeré podklady rozhodnutí uvedené v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, když nevypořádává zjištěné skutečnosti, které vypovídají o tom, že žadatelka nebyla schopna chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, používat pevnou telefonní linku, tj. běžné komunikační prostředky, případně porozumět zvukovým a obrazovým symbolům.
33. Nakonec soud dospěl k závěru, že ani zvládnání ZŽP osobní aktivity nevyhodnotil žalovaný přezkoumatelným způsobem. Instrukce náměstkyně MPSV pro řízení sociálně pojistných systémů č. 15/2016, vydaná pod č. j. MPSV-2016/167372-740 (dále jen „instrukce“) představuje deklarovanou správní praxi žalovaného, přičemž v čl. 5 principy hodnocení schopnosti zvládnout ZŽP v odstavci 8 je uvedeno, že „[v]ýsledek hodnocení jednotlivých ZŽP pro účely stanovení stupně závislosti musí odrážet rozsah duševních (týkajících se zejména chování, emotivity, schopnosti abstrakce), mentálních (zejména rozhodovací a poznávací souvislosti), tělesných a smyslových funkčních schopností posuzované osoby ve vztahu k DNZS. Jejich hodnocení (schopnost zvládat či neschopnost zvládat ZŽP) by mělo spolu vzájemně korespondovat, neboť k zvládnání některých ZŽP a řady aktivit, kterými se ZŽP vymezují, je potřebný obdobný rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností.“ Z přílohy č. 1 písm. i) prováděcí vyhlášky se přitom podává, že za schopnost zvládat ZŽP **osobní aktivity** se považuje stav, kdy osoba je schopna navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, plánovat a uspořádat osobní aktivity, styku se společenským prostředím,

stanovit si a dodržovat denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti. Již z prvního záznamu o sociálním šetření - dotazníku vyplněného žalobcem dne 29. 4. 2021 je patrné, že žadatelka neměla styky se společenským prostředím, nevycházela z domu a pouze sledovala TV, ovšem i sledování televize zjevně probíhalo bez skutečného zájmu o obsah, když žalobce uváděl, že žadatelka pokračovala ve „sledování“ TV i poté, kdy nešel proud. Žadatelka nebyla schopna si vyřizovat své záležitosti, vyřizoval je za ni žalobce. Z ostatních zaznamenaných položek je pak patrné, že se matka žalobce už v tuto dobu neorientovala místem, někdy se pletla i v domácím prostředí. Dotazovala se žalobce, se kterým sdílela domácnost, kdy půjdou domů, přestože doma právě byli apod.

34. Aby mohla být ZŽP osobní aktivity považována za zvládnutou, je třeba posuzovat schopnost zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku žadatelky. Byť lze přihlídnout k jejímu již tehdy pokročilému věku, kdy nebylo možné předpokládat, že by se v tomto věku zapojovala například do fyzicky náročných aktivit (například fyzicky náročné cestování, nebo různé druhy sportu), tak je ale zároveň přiměřené, pokud i nadále osoby vysokého věku udržují nebo jsou schopny udržovat sociální vazby, např. přátelské vztahy se sousedy, případně se věnují drobným ručním pracím nebo pracím na zahrádce aj. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí, které doslovně přejímá závěry posudkové komise, přitom není zřejmé, na základě čeho dospěl žalovaný (posudková komise) k závěru, že je žadatelka právě ZŽP osobní aktivity nadále schopna, když ani nevycházela ven a s nikým mimo syna, který o ní pečoval (a při občasných návštěvách s dcerou), se nestýkala. Ze záznamu ze sociálního šetření ze dne 29. 4. 2021 vyplývá, že se žadatelka již nedokázala starat ani o zahrádku, přičemž péče o zahrádku pro ni představovala důležitou osobní aktivitu (srov. vyjádření k podkladům ze dne 14. 3. 2022 – *pozn. soudu*). Ačkoli jsou některé aktivity hodnoceny samostatně v jiných položkách (např. orientace, péče o zdraví, hygiena), tak i instrukce stanovuje, že by mělo hodnocení zvládnutí ZŽP spolu vzájemně korespondovat. Pokud tedy dospěje posudková komise (žalovaný) k závěru, že určitá osoba nadále nezvládá celkem sedm z deseti ZŽP je třeba řádně odůvodnit, z jakého důvodu je schopna ZŽP osobní aktivity nadále zvládat, když se ve výkonu této aktivity prolíná zvládání ostatních aktivit (např. orientace, stravování, oblékání a obouvání, mobilita aj.). Ze sociálního šetření nevyplývá, že by žadatelka byla schopna být jen zcela pasivní aktivitu sledování TV vykonávat v určitém kvalitativním režimu, tj. vnímat obsah vysílaných pořadů. Žalovaný se přitom nijak nevypořádal s tím, proč nepovažuje ani zcela jednoduché aktivity, jakými jsou čtení, případně sledování TV za aktivity přiměřené věku žadatelky. Ačkoli byla žadatelka vysokého věku, tak není nikterak neobvyklé, aby osoby v tomto věku aktivně četly, případně sledovaly konkrétní program v TV. Z podkladů je také patrné, že v minulosti trávila žadatelka čas na zahrádce, což lze považovat za aktivitu odpovídající prostředí, ve kterém žadatelka žila (domek se zahradou). Ze sociálního šetření je pak patrné, že na zahrádce již nepracuje a dokonce na ní ani netráví čas, žalovaný přitom, aniž by se vypořádal s tím, zda je či není tato skutečnost důsledkem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žadatelky, vyhodnotil ZŽP osobní aktivity za zvládnutou a postačovalo mu, že má žadatelka kontakt s rodinou, byť se blíže nezabýval skutečným obsahem těchto kontaktů. Obecný odkaz žalovaného na kontakt žadatelky s rodinou přitom neodůvodňuje zvládání ZŽP osobní aktivity. Žadatelka žila se svým synem ve společné domácnosti, z toho důvodu byl *kontakt* naplňován automaticky, bez dalšího. Navíc nelze přehlédnout, že se žalobce, jakožto syn žadatelky o žadatelku zejména staral. Dcera žadatelku navštěvovala, avšak ze sociálního šetření nijak nevyplývá, zda byl tento

kontakt naplňován i kvalitativně, tj. zda v rámci tohoto kontaktu byly schopni jeho účastníci naplňovat jeho základní smysl, jakým je sdílení životních okamžiků, *popovídat si*, nikoli pouze péče o žadatelku nebo výpomoc v domácnosti.

35. Podle soudu tak nelze výše citované odůvodnění zvládnání ZŽP osobní aktivity považovat za dostatečné, neboť se nevypořádává konkrétním způsobem s individuální situací žadatelky tak, jak je patrná ze správního spisu. Posudková komise ani žalovaný neuvedli, jaké aktivity hodnotí jako přiměřené věku žadatelky a prostředí, ve kterém žije. Neuvedli ani nic k případnému sociálnímu kontaktu žadatelky s jinými osobami, byť bývá běžné, že i lidé ve vyšším a pokročilém věku udržují sociální kontakt se svým okolím. Kontakt s rodinou je zúžen na kontakt s o žadatelku pečujícím synem a návštěvy dcery. Doplnující posudek tak soud nemůže považovat za úplný a přesvědčivý. Posudková komise nedostatečně odůvodnila závěr o tom, že ZŽP osobní aktivity je žadatelkou zvládnutá. Komise jednak neuvedla, na základě čeho konkrétně má tuto ZŽP za zvládnutou, ale navíc se ani nevypořádala s indiciemi svědčícími o tom, že tato aktivita zvládnutá není. Žadatelka se již nevěnovala ani aktivitě, která pro ni byla dříve běžná – práce (pobyt) na zahrádce, a navíc ani nevycházela z domu, měla obtíže s orientací a obstaráváním vlastních záležitostí. Zdejší soud upozorňuje na to, že je třeba zvládnání této ZŽP hodnotit nejen ve vztahu k přiměřeným a obvyklým aktivitám pro daný věk, kdy lze souhlasit s tím, že například sledování TV a další pasivní činnosti jsou pro osoby vyššího věku zcela obvyklé, ovšem je také třeba tento stav hodnotit ve vztahu k období před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který má za následek neschopnost zvládat tuto ZŽP. V této části tak považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

36. Závěrem soud s ohledem na výše uvedené konstatuje, že napadené rozhodnutí, které vycházejí z nepřesvědčivého posouzení věci posudkovou komisí, aniž by ho žalovaný v napadeném rozhodnutí doplnil, nemůže obstát. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí soud shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, a to ve všech třech sporných ZŽP, zrušil napadené rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
37. V navazujícím řízení bude na žalovaném, resp. na jeho posudkové komisi, aby zohlednili shora nastíněný právní názor soudu a v jeho mezích znovu pečlivěji a srozumitelně vysvětlili vliv dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žadatelky na zvládnání jednotlivých dílčích aktivit sporných ZŽP mobilitu, komunikaci a osobní aktivity, a to s ohledem na nejspornější namítané dílčí aktivity, přičemž nepomine, že podle § 1 odst. 4 a § 2 odst. 1 prováděcí vyhlášky se posuzuje, zda je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládnání ZŽP, a zda je posuzovaná osoba schopna nejen každou dílčí aktivitu ZŽP v přijatelném standardu provést, ale též její potřebu rozpoznat a také zkontrolovat správnost jejího zvládnutí. Míra podrobnosti odůvodnění pak přirozeně musí být závislá i na podobě uplatněných námitek žadatelkou, žalovaný by se tak měl zabývat všemi hlavními odvolacími námitkami a vzít v potaz jejich argumentaci, ve které se odkazuje i na dílčí skutková zjištění při sociálních šetřeních. Vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nemá soud prostor se vyjádřit k jednotlivým sporným ZŽP konečným způsobem, nicméně lze mít důvodné pochybnosti o správnosti závěrů žalovaného. Zároveň soud doplňuje, že s ohledem na úmrtí žadatelky je možné přizvat k jednání posudkové komise osobu pečující o žadatelku, což byl žalobce.

38. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, pak žádné náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 15. 3. 2023

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně